

проект "Врятувати від забуття"

ПІДГОТУВАЛА:
ЗАСТУПНИК ДИРЕКТОРА З НВР
ПАВЛОПОЛЬСЬКОЇ ЗОШ I-III СТУПЕНІВ
ТКАЧЕНКО СВІТЛАНА АНАТОЛІЇВНА

ПАВЛОПОЛЬСЬКА ШКОЛА– ЇЇ МИНУЛЕ ТА НИНІШНЄ

Зі слів людей старшого покоління, поміщик Краснов дав кошти громаді на відкриття школи в 1868 році. Була вона приходською, вів навчання в ній дяк.

В кінці XIX ст. було відкрито в селі типову до того часу початкову школу, було побудовано шкільне приміщення, де розташувалося волосне управління, бо село Павлополь було і волосним адміністративним центром. Школа представляла собою приміщення, в якому знаходився упродовж довгого коридору такий же довгий клас (кімната), з виступом-кімнатою для вчительки. В довгій кімнаті-класі розмістилися учні трьох класів, з якими вела уроки одна вчителька. Жила вона при школі, виписана була земством за угодою. Нічим не була обтяжена-ні господарством, ні домашньою роботою. Ходила в шляпках і носила рукавички небачені для села.

Вікна класу виходили до річки і скель. Учні очей не могли відірвати від гористого кряжу на гранітах, де не затримувалась вода, а росли невибагливі поселенці: мохи та лишайники. Ось, здавалося, рослини непоказні, але поглянеш на вкриті ними після дощу скелі – краса не бачена. Ніби – то невідомий художник склав мозаїку з великої кількості відтінків. Вчителька була закохана в цей край, учила дітей краси, допомагала бачити красиве в непоказному.

Під час революції 1917-1918 років поміщики виїхали, і їх дім зайняли під школу.

Це було красиве, зручне приміщення із затишними просторими кімнатами, де навчалися 5-7 класи. Гвинтова дробина вела на довгий балкон, звідти відкривався дійсно чаруючий вигляд на річку. Тільки відвойовувати у багатьох претендентів це приміщення прийшлося довго.

Лише в 1932 році почалися в ньому заняття. І називалася ця школа неповна середня. Отже, була в селі семирічка, клуб, нараховувалося в ньому більше ста дворів, біля кожного будинку – сад.

У вересні 1941 року прийшло лихо і в Павлополь. Велика Вітчизняна війна... Село було окуповано німцями. Потягнулися важкі дні, схожі на ночі. Йшов 1943-й рік. З кожним днем радянські війська наближалися до Павлополя. Відступаючи, фашисти спалили майже всі будинки, зруйнували поміщицький дім – приміщення семирічної школи.

Чудом уціліло приміщення початкової школи. Тут і почалися заняття з 15 вересня 1943 року, з моменту визволення села від фашистів. Училися діти у дві зміни... В 1947 році був перший випуск – післявоєнний.

В 1964 році Харківське гідро управління починає гідро-геологорозвідувальні роботи по будівництву греблі на річці Кальміус для створення водосховища. Почалися підривні роботи для риття котловану. Ця робота була необхідна. Павлопольське водосховище - це 35 млн. кубічних метрів води, яка буде постачатися на металургійний завод «Імені Ілліча».

Вибухи розхитували стареньке приміщення школи і сипалася стріха, вилітало скло із вікон. Під час таких робіт дітей виводили із приміщення. Порушувався навчальний процес. І коли ситуація стала критичною, школа «переїхала» в приміщення в'язниці. В'язнів із нього вивезли (вони працювали на будівництві греблі). Приміщення не було пристосовано для навчального процесу, але в ньому було просторо, діти навчалися в одну зміну.

Нове приміщення школи було закладено ще в 1960 році, але будівництво було повільно. Це не була проектна будівля, нею займалася будівельна бригада колгоспу. І з метою економії урізався метр за метром приміщення.

В підсумку воно прийняло вигляд витягнутої будівлі у формі бараку з вузьким коридором, але світлими, великими вікнами у класних кімнатах. Не було в ньому спортивного залу – все побудують пізніше.

1966 рік побудовано школу.
Справа директор школи Виноградов О.С. в центрі
вчитель математики і фізики Коваленко М.М.

Благоустрій території 1967 рік.

Кудрявцева Марія Андріївна разом з учнями початкової ланки.

1968 рік

Мітинг до Дня Перемоги. Попереду колони директор
школи
Виноградов О.С., вчитель початкових класів Завалей
Н.С.

Зараз це приміщення загальною площею 960,7 квадратних метрів. Каналізація нецентралізована, водопостачання підключено до водопровідної сітки села. Опалення газове.

Є спортивний зал площею 72,8 квадратних метрів(він же і актовий для проведення виховних заходів). Є обладнання та оформлені кабінети фізики, трудового навчання, інформатики, української мови та інші. Проектна потужність школи – 120 учнів, навчається в ній 67 учнів в одну зміну, початок занять о 9 годині. В школу організований підвіз з сіл Піщевик Новоазовського району та Орловське Тельманівського району.

В 2012-2013 н.р. під керівництвом директора школи Іваненко О. М. проведено інтернет, буфет реорганізовано в їдальню, побудовано внутрішній туалет.

Є у школі навчально-дослідна ділянка, на якій учні під керівництвом вчителя біології Пугач Т. І. посадили фруктовий сад. Закладено школку із саджанців каштанів, верби, горіхів, дубів. В 2013 році заключено договір з Державним підприємством «Тельманівське лісове господарство» про створення учнівського лісництва на базі школи, з метою організації експериментальної й дослідницької роботи та продуктивної праці учні.

В центрі вчитель біології Пугач Т.І.

Радує дітей шкільний стадіон, він збирає підлітків всього села.
Тут є де розгулятися, він функціонує круглий рік.

Однак, дорога школо, швидкоруч збудована, хоча і закладалася і будувалася шість довгих років, тріщиш ти по всіх швах и валишся. Давно ти не розкриваєш навстіж ні фрамуг, ні вікон, тому, що прогнили рами – не можна до них доторкнутися. Підтримують тебе з усіх сторін «бики», потребуєш ти стяжки і відповідаєш багатьом нашим бажанням, особливо вимогам. Тому латаємо, штопаємо тебе і радіємо тому, що є, розплачуємось за нерадивість будівельників. Ось і з меблями біда. Вони старі. Придбаємо для неї все в робочому порядку, поступово. При спонсорській допомозі ВАТ ММК ім. Ілліча адміністрація школи, під керівництвом директора школи Г.Б. Чегодаєвої проводився капітальний ремонт будівлі школи. За 6 років повністю замінена система опалення, частково замінена підлога, майже всі віконні блоки, відремонтована каналізація, кожен рік проводиться косметичний ремонт класів, кабінетів.

Справами школи завжди цікавиться сільський голова Шапкін С.В. За останні роки він допоміг закупити для школи телевізор, «Караоке», два комп'ютери, чотири комплекти меблів для початкових класів.

1987 рік вчитель історії Шапкін С.В. з директором школи Виноградовим О.С.

Учительський колектив, працівники школи в співпраці з батьками та учнями тримають шкільне приміщення і територію в належному естетичному стані.

Рішенням Павлопольської сільської ради від 4 серпня 1999 року Павлопольська загальноосвітня школа I-II ступенів реорганізована в загальноосвітню школу I-III ступенів. Тепер учні мають змогу отримувати загальну середню освіту в стінах рідної школи.

Велике значення приділяється вивченню рідної мови, традиції українського народу. Тому рішенням Павлопольської сільської ради від 26 серпня 2000 року школі присвоєно статус україномовної. Учителем, який взяв на себе відповідальність за відкриття першого україномовного класу, була Корольова В.В.

В житті учнів – походи по місцям бойової слави, по історичним місцям рідного краю: Гайдамацька печера, Вербова Балка; шлях 221-ї стрілкової дивізії: Павлополь-Чермалик, Павлополь-Красноармійське. Продовжується робота по збору матеріалів про бойовий шлях 221-ї стрілкової дивізії, у витоків якої стояли ветерани педагогічної праці Коваленко Н.А. і Коваленко М.М. Нині в школі діє музей бойової слави

Вчитель російської мови Коваленко Н.А.

вчитель математики та фізики Коваленко М.М.

В школі існує традиція зустрічі з ветеранами війни, ліквідаторами аварії на ЧАЕС. Учні школи проводять концерти, присвячені пам'ятним датам: Дню Перемоги, Дню визволення Донбасу, Дню Матері та інші

Їх залишилось четверо. 2005 рік.

Зліва направо:
учасник параду на Червоній Площі до Дня Перемоги 1945 року; Таранущенко Л. М., Аліменко В.М., Алексєнко А.Д., Свєчеревський М.М.

В 2013 році була створена дитяча Козацька Республіка, ініціаторами створення якої були вчителі Павлопольської школи Беспальченко М.М. старший лейтенант Павлопольського куреня ім. генерала Краснова І. М. українського реєстрового козацтва (УРК), Алексєнко А.Є. старший лейтенант Павлопольського куреня ім. генерала Краснова І. М. УРК.

Стали традицією народні та тематичні свята, предметні тижні. Проходять вони святково, з використанням традицій і звичаїв українського народу: рушник матері на щастя й долю, свічки, коровай, священний вогонь життя і знань, священна земля, джерельна вода і т.д

Педагогічний колектив.
Свято Івана Купала

Школа пишається тим, що на сьогодні в ній працює 50% вчителів, які є її випускниками (Іваненко О.М. – директор школи, Корольова В.В., Філімонова Г.О., Протопопова С.О., Нагорна К.В. – вчителі початкових класів, Терехова Н.Г.- вчитель англійської мови).

Педагогічний колектив - це серце школи

Стародавня народна мудрість говорить: "Якщо твої плани розраховані на десятиріччя — посади дерево, якщо твої плани розраховані на віки — виховуй дітей". Ми навчаємо і виховуємо дітей, тому наші плани розраховані на віки, і це покладає на нас особливу відповідальність. Педагогічний колектив Павлопольської загальноосвітньої школи I-III ступенів – це колектив одностайців, який успішно вирішує завдання сьогодення і впевнено дивиться у майбутнє.

Так педагогічний колектив Павлопольської загальноосвітньої школи I-III ступенів довів на практиці як успішно може справлятися із будь-якими завданнями. Саме тому у 2011-2012 навчальному році школа пройшла атестацію на достатньому рівні.

Шкільний колектив це важкий механізм, де призупинення роботи одного гвинтика, призводить до уповільнення та погіршення роботи усієї школи. Такого результату неможливо було б досягнути без мудрого та раціонального керівника Чегодаєвої Ганни Борисівни, справу якої продовжує Іваненко Олена Миколаївна.

Чегодаєва Ганна Борисівна

Іваненко Олена Миколаївна

Довгі роки помічником у цій нелегкій справі була заступник директора з навчальної та виховної роботи Пугач Тетяна Іванівна, яка велику увагу приділяла науково-методичній діяльності, зростанню педагогічної майстерності вчителів. З 2012 року навчає майстерності молодого, перспективного колегу Ткаченко Світлану Анатоліївну, яка у цій галузі допомагає виконувати підлеглими будь-які рішення.

Не дивлячись на достатньо великий вік школи, вона завжди охайна, прибрана та затишна, це, безумовно, результат роботи заступників директора з господарської частин Сабуцької Тетяни Миколаївни, Ткачової Наталії Львівни, Коваль Наталії Іванівни, у яких жоден куточок школи не залишається без уваги.

Головною метою нашого педагогічного колективу є створення умов для розвитку гармонійної особистості, особистості-патріота, яка є гідним членом сучасного суспільства. Для досягнення цієї мети ми використовуємо всі сучасні технології.

Колектив школи з оптимізмом і надією дивиться у майбутнє, будує плани щодо покращення роботи школи. І вірить, що найбільші перемоги у неї ще попереду.

ДЯКУЮ

ЗА

УВАГУ